

Թուական ընդունելու, որով Հայ Թուականի ամենահին գործածութիւնը կու-
նենանք: Արձանագրութիւնը հետեւալն է. ընդգծումները շատ ազօտ են կամ
ենթադրութեամբ լրացած:

(Ե)ս Աբրահամ | վարդապետս շինե | ցի
զեկեղեցիս զայս ի Թո |ւականու թեան ՀԱ.՝

5. Ներսէն Կաթարակեցի արձանագրութիւնը Թալինի խաչածեմատրան
արեւմտեան ճակատին, է. դարու առաջին կիսում, հաւանօրէն վեցհարիւր
երեսնական թուականներին, բոլորակ, խոշոր և զեղեցիկ երկաթագրով: Ար-
ձանագրութիւնը պահպաւոր է մի քար ընկած լինելու պատճառով, որի
վրայ քանդակուած էր նաև լուսամտի զլխի զարնէզը: Ներսէն Կաթարականի
անունը յիշուած է նաև Ալամանի, Մրենի և Նախճաւանի եկեղեցիների
արձանագրութիւնների մէջ: Ալամանի արձանագրութիւնը թուագրուած է.
«Քսան եւ եւթն եմեոյ Հերակղի բարեպաշտ Թագաւորի Ներսէի Շիրակայ եւ
Արշարունեաց...» տ. և Христ. Востокъ. Т. II. вып. I. Сп. 1913 եր. 131.
յօդուած I. А. Орбели ի: Փակագծերինը մեր յաւելումներն են, ընկած եր-
կու քարի տեղը:

+ Էս Ներսէս ապոհւպատ պա(տրիկ Շիր)ակայ
եւ Աշարունեաց տէր շի |

նեցի զեկեղեցիս յանուն սրբ(ո)յ Աստուա-
ծածնին ի բարեխաւսու |

Թիւն ինձ եւ Շուշանայ ամուսնոյ իմոյ

եւ | Հրահատայ որդւոյ մերոյ: +

6. Մրենի արձանագրութիւնը, տաճարի արեւմտեան պատի ճակատին,
տարաբաղադրար թերի նաև աջ մասում, ուր թուագրութեանն է: Հակառակ
ընդհանրացած կարծիքի Մրենի տաճարի շինութիւնն ընդունում ենք կա-
տարուած վեց հարիւր երեսնական բուականների վերջերին, Գաւիթ Սահառու-
նու Կուրապաղ սուրբեան ժամանակ 638—640 թթ.ին (Համ. և Христ. Востокъ.
Томъ II, выпускъ I. Сп. 1913. եր. 132): Առաջին տող սկզբից և վերջից
պակաս, իսկ վերջում փակագծի մէջ առնուածը, քարեր ընկած լինելու պատ-
ճառով: Սկզբում թուագրութիւնն էր Հերակղի Թագաւորութեան տարինե-
րով: Միւս լրացումները առաջին և երկրորդ տողերում պակաս են, լուսա-
մաի աջ կողմից մի քար ընկած լինելու պատճառով:

Արձանագրութեան բնագիրն է.

1. ... որդի Հերակղի բարեյաղթող Թագաւորի յիշ-
խանութե... (Դաւթի ա) մենագով պատրիկի Կու-
րապաղատի եւ սպարա(պետի Հա)